

การศึกษาบทบาทและทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของ ผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์

A Study of Role and Attitude towards Desired Characteristic of Acting Coach for Thai Film

พรวัน แพทยานนท์
Porawan Pattayanon

บทคัดย่อ

การศึกษาบทบาทและทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาท กระบวนการของการทำงาน และทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน โดยศึกษาผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์และผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 39 คน มีเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดประเมินค่า 5 ระดับโดยแบ่งเป็นการตอบแบบสอบถามสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับผู้ฝึกแสดง และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ฝึกแสดงภาพยนตร์ที่มีประสบการณ์ในการฝึกนักแสดงไม่ต่ำกว่า 2 เรื่อง

ผลจากการศึกษาพบว่าบทบาทของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์มีหน้าที่ค่อนข้างหลากหลาย กล่าวคือทำหลายบทบาทด้วยกัน นอกเหนือจากเป็นผู้ฝึกนักแสดงแล้ว ในขณะเดียวกัน ยังมีบทบาทเป็นผู้กำกับ อาจารย์ ผู้คัดเลือกนักแสดง รวมถึงเป็นนักธุรกิจอีกด้วย โดยมากจะประกอบอาชีพอิสระ และมีอาชีพอื่นนอกจากผู้ฝึกนักแสดงเพียงอย่างเดียว ส่วนในเชิงปริมาณของจำนวนหน้าที่ในตำแหน่งของฝ่ายฝึกนักแสดง มีหน้าที่หลักที่กล่าวเช่นเดียวกันคือหน้าที่การฝึกนักแสดงหน้ากองถ่ายภาพยนตร์ หากแต่ในกระบวนการฝึกนักแสดงนั้นจะมีวิธีการที่ต่างกันไป

ผู้บังคับบัญชาของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ ได้แก่ ผู้กำกับภาพยนตร์ รองลงมาได้แก่ ผู้ช่วยผู้กำกับ และผู้อำนวยการสร้าง มีกระบวนการในการทำงาน 8 ขั้นตอน ได้แก่ 1. อ่านบทเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องราวและผู้เขียนบท 2. วิเคราะห์บทละคร 3. วิเคราะห์ตัวละคร 4. การประชุมหารือกับผู้จัด ผู้ช่วยผู้กำกับ และผู้กำกับการแสดง ในการกำหนด ตัวละคร สไตลิ่งการ

แสดง และการนำเสนอสู่ผู้ชม 5. ขั้นตอนการหาข้อมูล สไตลิ่งการแสดงสำหรับตัวละคร 6. ช่วงฝึกนักแสดงก่อนถ่ายทำ 7. การฝึกหน้ากองถ่าย และดูแลการแสดงในวันถ่ายทำ 8. ประชุมสรุปก่อนออกคิวถ่ายถัดไป

ทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยในปัจจุบันนั้น ผู้วิจัยพบว่าคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงตามทัศนคติของผู้ร่วมงานกับผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ลำดับที่ 1 คือ การให้ความสำคัญกับการมีจิตวิทยาในการพูด (ทักษะการสื่อสาร) ลำดับที่ 2 คือ การเปิดรับสิ่งใหม่ เรียนรู้และพัฒนางานของตนเองอย่างต่อเนื่อง ลำดับที่ 3 คือการมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ลำดับที่ 4 คือ ความใจเย็น อดทนอดกลั้น และลำดับที่ 5 คือ การสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ส่วนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยจากผู้ฝึกการแสดงภาพยนตร์ ลำดับที่ 1 คือ การมีจิตวิทยาในการเข้าถึงมนุษย์ ลำดับที่ 2 คือ การมีทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ลำดับที่ 3 คือ การมีความรู้ความเข้าใจการแสดงและการฝึกนักแสดง ลำดับที่ 4 คือ การมีความอดทนสูง และลำดับที่ 5 คือ สามารถสื่อสารได้ดี

คำสำคัญ: ลักษณะอันพึงประสงค์ / ผู้ฝึกนักแสดง / นักแสดง

Abstract

The objectives of this study are to research the roles, working processes, and attitudes towards the desired characteristics of an acting coach in Thai's film. Thirty-nine acting

coaches and related persons are involved in this study. The study was conducted by deploying two approaches. First, in-depth interviews of the acting coaches with acting coach experiences of least two films were conducted. Second, related persons were requested to respond to five-point scale questionnaires. The researcher found that the roles of an acting coach are various, ranging from coach, director, instructor, casting staff, to business owner. Additionally, the researcher also found that most of acting coaches are freelancers and having other careers besides being acting coach. For the duty of an acting coach, the researcher found that the main duty is coaching, however, with various and different methods. The results of the study clearly demonstrate that an acting coach is working under supervision of a director, an assistant director, and a producer consecutively. The working process of an acting coach composes of eight steps which can be shown as following: 1. Study the play scripts, 2. Analyze the play, 3. Analyze the characters, 4. Arrange the meeting with the director, the assistant director, and the producer in order to determine the characters, acting styles, and presentation styles, 5. Explore the acting styles for the characters. 6. Coaching, 7. Control the actor on set, and 8. Discuss with team after the production.

Furthermore, for the attitude towards the desired characteristics of an acting coach, the related persons clearly demonstrate five desired characteristics of an acting coach which they prefer. These five desired characteristics can be shown consecutively as following: 1. An acting coach should have psychological communication skill, 2. An acting coach should be open-minded to a new thing, moreover, he/she should extend his/her skill continuously, 3. An acting coach should have creativity and imagination, 4. An acting coach should have mental calm and great patience, and 5. An acting coach should have the excellent cooperative working ability. While the desired characteristics of an acting coach in the perspective of the acting coaches themselves can be shown consecutively as following: 1. An acting coach should have the psychological ability in human understanding, 2. An acting coach should have excellent impromptu problem-solving skill, 3. An acting coach should thoroughly understand the

science of acting and coaching. 4. An acting coach should have great patience, and 5. Acting coach should have excellent communication skill.

Keywords: Desired Characteristic / Acting Coach / Actor

บทนำ

ภาพยนตร์เป็นมรดกด้านวัฒนธรรมของมนุษยชาติซึ่งเป็นงานบันเทิงที่ประวัติศาสตร์ที่สมบูรณ์ที่สุด มีเนื้อหาครอบคลุมถึงสภาพสังคม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เหตุการณ์สำคัญ การเมือง เศรษฐกิจ ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมถึงวิถีชีวิตของคนในสังคมนั้น อีกทั้งเป็นสื่อสารมวลชนที่มีอิทธิพลสูงต่อสังคมในระดับกว้าง นอกจากนี้ยังจัดเป็นงานศิลปะร่วม (Collaborative Art) ที่เกิดจากการรวมศิลปะแขนงต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน ด้วยการทำงานที่ต้องเชื่อมโยงกับบุคคลมากมาย อาทิ ผู้กำกับ การแสดง ผู้ช่วยผู้กำกับ การแสดง นักแสดง นักเขียนบท ช่างกล้อง นักออกแบบ เครื่องแต่งกาย นักออกแบบฉาก นักออกแบบแสง นักออกแบบเสียง เป็นต้น (บรรจง โกศลวัฒน์, 2545) โดยบุคลากรผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์จึงมีหน้าที่ดูแลภาพรวมของงานภาพยนตร์ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ กลุ่มแรก ผู้กำกับ การแสดง และทีมงานที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ผู้ช่วยผู้กำกับ ผู้ฝึกนักแสดง เป็นกลุ่มที่ทำหน้าที่ดูแลภาพรวมในส่วนของการแสดง และภาพรวมของภาพยนตร์ทั้งเรื่องโดยจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการขึ้นนำหรือนำพารูปแบบและการนำเสนอทั้งหมด กลุ่มที่สอง ผู้กำกับภาพ ทำหน้าที่ดูแลภาพรวมของภาพอันเกิดจากการถ่ายทำ ดูแลการทำงานของผู้ติดต่อ และเรียบเรียงความต่อเนื่องของภาพยนตร์ และกลุ่มสุดท้าย ผู้กำกับศิลป์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการดูแลความสม่ำเสมอของงานด้านศิลปกรรมทั้งหมดของภาพยนตร์ อันได้แก่ ฉาก แสง สี เสียง เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบฉาก และอาจรวมไปถึงการแต่งหน้าและทำผม นับว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องดูแลความกลมกลืน และเป็นหนึ่งเดียวกันของภาพยนตร์ (พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ, 2558: สัมภาษณ์) และจากที่กล่าวมา ผู้ฝึกนักแสดงจัดได้ว่าเป็นกลุ่มแรกที่เป็นผู้มีหน้าที่สำคัญยิ่งในการทำงานภาพยนตร์ เนื่องจากจะต้องกำกับดูแลทิศทางของการแสดงให้ตรงตามโจทย์ที่ ผู้กำกับภาพยนตร์ได้วางแผนไว้ทั้งในเรื่องการวางตัวละครและทิศทางของสไตล์การแสดง

การขยายตัวของวงการภาพยนตร์ไทยที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง ตั้งแต่ภาพยนตร์เรื่อง พี่มาก..พระโขนง ออกฉายใน พ.ศ. 2556 ปัจจุบันเป็นภาพยนตร์ไทยที่ทำเงินสูงสุดในประเทศ โดยทางจีทีเอช ผู้ผลิต ประเมินว่าภาพยนตร์ทำรายได้ทั่วประเทศ 1,000 ล้านบาท พ.ศ. 2558

ภาพยนตร์เรื่อง โอฟาย แต่งกวี เลิฟยู ทำเงินได้ 330 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2559 ภาพยนตร์เรื่องหลวงพี่แจ๊ส 4G ได้ทำเงินมากถึง 162 ล้านบาท (Wikipedia, 2559) ซึ่งนับว่าเป็นช่วงที่ทำให้อาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานภาพยนตร์ได้รับประโยชน์ในแง่การขยายฐานแรงงานที่กว้างขึ้น เนกเซนเดียวกันการแข่งขัน หรือการพัฒนาวิชาชีพที่เฉพาะเจาะจงด้านภาพยนตร์ก็ต้องผลิตบุคลากรเพื่อรองรับตามไปด้วย งานด้านการฝึกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์ดูจะเป็นเรื่องใหม่ในสังคมไทยและยังเป็นศาสตร์ใหม่ที่ยังขาดการพัฒนาโดยใช้หลักการวิเคราะห์ ในช่วงแรกของการทำงานจะพบว่ามีการสร้างสรรค์อย่างไม่เป็นระบบ โดยมักจะพัฒนามาจากการฝึกฝนและการสอนทั้งก่อนการออกกองถ่ายและหน้ากองถ่ายที่ไม่มีกระบวนการที่แน่นอน และเกิดการสอนที่อาศัยข้อมูลจากตำราต่างประเทศเป็นหลัก ทั้งที่การปฏิบัติงานจริงในบริบทสังคมไทยนั้นมีลักษณะที่เฉพาะตัวและแตกต่างกันโดยเฉพาะในงานประเภทภาพยนตร์ ผู้ฝึกนักแสดงส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาทางด้านนี้อย่างโดยตรง เป็นเพียงการทำงานในลักษณะของประสบการณ์ในกองถ่ายที่สืบทอดกันมา ทำให้งานด้านการฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยยังไม่มีลักษณะที่ชัดเจนในกระบวนการฝึก ประกอบกับการศึกษาวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ ยังไม่มีการศึกษาวิจัยอย่างจริงจัง อีกทั้งสถาบันการศึกษาที่สอนทางด้านการศึกษาและโรงเรียนกวดวิชา ศาสตร์ทางการฝึกนักแสดงจึงเป็นศาสตร์ที่ใหม่สำหรับสังคมไทย ถึงแม้ว่าภายหลังจะมีการเปิดการเรียนการสอนทางด้านการแสดงเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการแสดงบ่อนวงการภาพยนตร์ไทยแต่ก็เป็นการฝึกบุคลากรเพื่อเป็นนักแสดงมิใช่ฝึกเพื่อเป็นผู้ฝึกนักแสดงแต่อย่างใด

ด้วยเหตุที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาบทบาทและทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแนวทางการวางขั้นตอนในการฝึกปฏิบัติของผู้ฝึกนักแสดงทั้งบทบาทและความเชื่อ และทัศนคติของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ที่ปฏิบัติงานจริง อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ในยุคปัจจุบันในทิศทางที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและเพื่อผลิตบัณฑิตเรื่องการฝึกนักแสดงให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานภาพยนตร์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทและหากระบวนการของการฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยในปัจจุบัน
2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย

การดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง "การศึกษาบทบาทและทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์" ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบูรณาการ กล่าวคือใช้วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ร่วมกับการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ฝึกนักแสดง (In-Depth Interview) โดยมีกระบวนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ที่มีชื่อเสียงและผู้ฝึกนักแสดงให้กับบริษัทและค่ายอิสระของไทย โดยผ่านการฝึกการแสดงภาพยนตร์ ละครโทรทัศน์ ละครซีรีส์ และโฆษณา ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ผู้ฝึกนักแสดงชั้นนำที่มีชื่อเสียงทั้งหมด 10 ท่าน ได้แก่

1. คุณชยานิษฐ์ จิโรจน์เจริญ
2. คุณดวงพร สนธิพันธ์
3. คุณธศาศัย พงศ์ทรัพย์
4. คุณศรัณย์ธรณ์ ระสินานนท์
5. คุณอรพรรณ อาจสมรรถ
6. คุณธัญญรัตน์ ประดิษฐ์แท่น
7. คุณปานใจ ศิริสุวรรณ
8. คุณจิรารัตน์ นพทรัพย์
9. คุณณัชชานิชย์ จิรรุ่งโรจน์
10. คุณกัญญา จุกัมมิ

นอกเหนือจากนั้นยังใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลของผู้ฝึกนักแสดงในเรื่องความคิดเห็นของลักษณะนิสัยของผู้ฝึกนักแสดงที่ดีในการทำงาน จากทีมงานภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ฝึกนักแสดงอีกจำนวน 24 คน อาทิ ผู้กำกับ ผู้ช่วยผู้กำกับนักแสดง จากจำนวนประชากรทั้งหมดที่ไม่สามารถระบุได้ว่าบุคลากรในสายอาชีพนี้มีจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด ด้วยเหตุที่บุคลากรทางด้านการศึกษาฝึกนักแสดงส่วนมากมิได้ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะของพนักงานประจำของบริษัท แต่เป็นการทำงานเป็นชิ้นงานไป กล่าวคือ เป็นลักษณะการได้คำตอบแทนต่อการผลิตงานภาพยนตร์หรือละครแต่ละเรื่อง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ในการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ส่วน กล่าวคือ

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยได้ออกแบบข้อคำถามสำหรับสัมภาษณ์ โดยจัดทำเป็น แบบสำหรับสัมภาษณ์ โดยผ่านการประเมิน และแก้ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้มีข้อ

คำถามทั้งหมดจำนวน 17 ข้อคำถาม แบ่งเป็นข้อมูลพื้นฐาน ประสบการณ์ ลักษณะการทำงาน และทัศนคติ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ รวมทั้งสิ้น 6 ข้อ ตามทฤษฎีของ พงษ์ ศรีเศษฐศิริ

โดยเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553) โดยกำหนดค่าความคิดเห็นตามระดับดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยเรื่องการศึกษาด้านทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลภาคสนาม วิธีเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์และแบบสอบถาม โดยเก็บตรงจากตัวผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ในขณะที่ยังดำเนินการวิจัยช่วงระหว่างเดือน กันยายน พ.ศ. 2557 ถึง มิถุนายน พ.ศ. 2559

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมผลการสัมภาษณ์ ผู้ฝึกนักแสดงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ได้นำผลการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน และทำการวิเคราะห์ค่าสถิติ โดยการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequencies) และค่าร้อยละ (Percentage) รวมถึงใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในปัจจัยด้านข้อมูลพื้นฐาน บทบาทและกระบวนการของผู้ฝึกนักแสดงของผู้ให้สัมภาษณ์ นำเสนอ สรุปและจัดการข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ให้อยู่ในรูปแบบตารางสรุปผล

ในส่วนของการวิเคราะห์ผล คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ ผู้วิจัยกำหนดเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงในงานภาพยนตร์ โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตามเกณฑ์ระดับความคิดเห็น 5 ระดับ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

ของค่าเฉลี่ยตามสมมติฐานการวิจัย โดยผลค่าเฉลี่ยที่ออกมามีความหมายดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่จำเป็น

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาการศึกษาด้านทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ พบว่า ผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์มีหน้าที่หลักเพียงอย่างเดียวคือหน้าที่การฝึกนักแสดง โดยฝึกทั้งก่อนเข้ากองถ่ายและหน้ากองถ่าย หากแต่ในกระบวนการฝึกนักแสดงนั้นจะมีวิธีการที่มีความละเอียดและแตกต่างกันในขั้นตอนการฝึกของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้ฝึกนักแสดงทั้ง 10 คนที่กล่าวไปในทิศทางเดียวกัน และปรากฏผลของการวิจัยเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ประสบการณ์ ลักษณะการทำงาน บทบาท และลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ดังต่อไปนี้

1. จากข้อมูลพื้นฐานที่ศึกษา พบว่า ผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ทั้งหมดเกิดในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา อยู่ในระดับปริญญาตรี รองลงมา คือ ปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ มหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาของผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รองลงมาคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยในต่างประเทศตามลำดับ โดยสำเร็จการศึกษาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ รองลงมาคือ คณะนิเทศศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์ ตามลำดับ ซึ่งส่วนใหญ่จบการศึกษาจากสาขา กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ภาพยนตร์ วารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน วิทยุโทรทัศน์ ศิลปะการแสดง รองลงมาคือ และกลุ่มที่ 2 ไม่ระบุตามลำดับ

2. การประกอบอาชีพของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ส่วนใหญ่มีอาชีพอิสระ รองลงมาคือผู้คัดเลือกนักแสดง เป็นเจ้าของกิจการโรงเรียนสอนการแสดง และเป็นพนักงานประจำ ตามลำดับ โดยได้รับเงินเดือนเฉลี่ยประมาณ 120,000 บาท รองลงมา คือ 100,000 และ 80,000 ตามลำดับ ซึ่งอายุเฉลี่ยของ

ผู้ให้สัมภาษณ์ เท่ากับ 35 ปี โดยอายุต่ำสุด เท่ากับ 30 ปี และอายุสูงสุด เท่ากับ 45 ปี

3. พบว่าผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย มีประสบการณ์ในการทำงานที่หลากหลายโดยประสบการณ์มากสุดมีถึง 6 หน้าที่ โดยคิดเป็นจำนวนครั้งเฉลี่ย 4.50 หน้าที่ต่อคน โดยประเภทของงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดจะเกี่ยวกับการแสดง กล่าวคือ เริ่มจากได้เรียนการแสดงมาก่อน หลังจากนั้นจะได้ผ่านงานการแสดงละครโทรทัศน์ ละครเวที หรือภาพยนตร์ และพัฒนานตนเองมาเป็นผู้ฝึกนักแสดงในภายหลัง โดยผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ มีได้ทำงานเพื่อฝึกการแสดงในงานภาพยนตร์แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่มีการฝึกนักแสดงให้กับงานด้านโฆษณา ละครโทรทัศน์ ละครซีรีส์ ฝึกการประกวดนางงาม อาจารย์ เป็นต้น และผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ทั้งหมดมีได้ทำงานประจำให้กับบริษัทใดเพียงบริษัทหนึ่งเท่านั้น หากแต่สามารถทำงานอิสระให้กับบริษัทหรือช่องทางที่หลากหลาย อีกทั้งผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยมีผลงานที่หลากหลายและไม่ได้ทำงานฝึกนักแสดงให้กับสายภาพยนตร์เท่านั้น ยังพบว่าผลงานของผู้ฝึกนักแสดงบางท่าน ยังมีการนำเสนอในรูปแบบของละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์โฆษณา และมีวีดิโอ

4. บทบาทของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์มีหน้าที่ค่อนข้างหลากหลาย กล่าวคือทำหลายหน้าที่ด้วยกัน นอกเหนือจากเป็นผู้ฝึกนักแสดงแล้ว ในขณะเดียวกัน ยังเป็นผู้กำกับ อาจารย์ ผู้คัดเลือกนักแสดง ผู้ดูแลศิลปิน รวมถึงเป็นนักธุรกิจ และไม่มีผู้ฝึกนักแสดงท่านใดที่มีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ฝึกนักแสดงเพียงอย่างเดียว ในเชิงปริมาณของจำนวนหน้าที่ในตำแหน่งของฝ่ายฝึกนักแสดง มีหน้าที่หลักที่กล่าวเช่นเดียวกันคือหน้าที่การฝึกนักแสดง โดยการฝึกนักแสดงก่อนการออกกองถ่ายนั้นผู้ฝึกนักแสดงจะสอนเพียงคนเดียว หรืออย่างมากจะมีผู้ช่วยเพียง 1-2 คนเท่านั้น ต่อผู้เรียนจำนวนไม่เกิน 5 คน หรือบางกองถ่ายภาพยนตร์ จะเรียนจำนวน 1:1 กล่าวคือผู้ฝึกกับนักแสดง 1 คน เท่านั้น และการเริ่มกระบวนการนั้นจะไม่เริ่มฝึกนักแสดงในทันที หากแต่จะมีการอ่านบทวิเคราะห์หีบห่อ วิเคราะห์ตัวละคร ให้เข้าใจก่อนการเข้าสู่งานเป็นตัวละครต่อไป

5. ผู้วิจัยพบว่าขั้นตอนในการทำงานของผู้ฝึกนักแสดงสำหรับงานภาพยนตร์มีขั้นตอนในการทำงานหลักคล้ายคลึงกัน โดยสามารถสรุปขั้นตอนการทำงานได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการอ่านบทละคร อ่านเรื่องราวเพื่อทำความเข้าใจในละครและผู้เขียนบทขั้นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการวิเคราะห์หีบห่อละคร

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์ลักษณะของตัวละครแต่ละตัว

ขั้นตอนที่ 4 การประชุมหารือกับผู้จัด ผู้ช่วยผู้กำกับ และผู้กำกับการแสดง ในการกำหนด ตัวละคร สไตลิ่งการแสดง และการนำเสนอสู่ผู้ชม

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนการค้นคว้า เป็นช่วงการหาข้อมูลสไตลิ่งการแสดงสำหรับตัวละคร

ขั้นตอนที่ 6 ช่วงฝึกนักแสดงก่อนถ่ายทำ

ขั้นตอนที่ 7 การฝึกหน้ากองถ่าย และดูแลการแสดงในวันถ่ายทำ

ขั้นตอนที่ 8 ประชุมสรุปก่อนออกคิวถ่ายถัดไป

โดยทั้ง 8 ขั้นตอนนี้ ผู้ฝึกนักแสดงจะมีผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยคือผู้กำกับการแสดง รองลงมาเป็นผู้ช่วยผู้กำกับ และผู้กำกับการแสดงร่วมกับผู้จัด เป็นผู้บังคับบัญชาร่วมกัน

6. ผู้วิจัยพบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงตามทัศนะของผู้ร่วมงานกับผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ลำดับที่ 1 คือการให้ความสำคัญกับการมีจิตวิทยาในการพูด (ทักษะการสื่อสาร) ลำดับที่ 2 คือการเปิดรับสิ่งใหม่ๆ เรียนรู้และพัฒนางานของตนเองอย่างต่อเนื่อง ลำดับที่ 3 คือการมีความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการ ลำดับที่ 4 คือความใจเย็น อดทนอดกลั้น และลำดับที่ 5 คือการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

7. ผู้วิจัยพบว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย จากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกการแสดงภาพยนตร์ ลำดับที่ 1 คือการมีจิตวิทยาในการเข้าถึงมนุษย์ ลำดับที่ 2 คือการมีทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ลำดับที่ 3 คือการมีความรู้ความเข้าใจในการแสดงและการฝึกนักแสดง ลำดับที่ 4 คือการมีความอดทนสูง และลำดับที่ 5 คือสามารถสื่อสารได้ดี

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาการศึกษาบทบาทและทัศนะต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์พบว่า ผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์มีหน้าที่หลักการฝึกนักแสดงเพียงหน้าที่เดียวในกองถ่ายภาพยนตร์ หากแต่ในขั้นตอนและกระบวนการฝึกนักแสดงนั้นจะมีวิธีการที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้ฝึกนักแสดงทั้ง 10 คนที่กล่าวไปในทิศทางเดียวกัน โดยผู้วิจัยยังได้พบข้อสังเกตจากผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยในเรื่องประสบการณ์ในการทำงานกล่าวคือผู้ฝึกนักแสดงจะมีประสบการณ์การทำงานด้านการแสดงที่หลากหลายโดยประสบการณ์มากสุดมีถึง 6 หน้าที่ โดยผู้ฝึกนักแสดงหลายคนได้ทำหลายหน้าที่ในเวลาเดียวกัน อาทิ ฝึกนักแสดงและคัดเลือกนักแสดง หรือฝึกนักแสดงและทำธุรกิจส่วนตัว แต่การทำหน้าที่ผู้ฝึกนักแสดงจะเริ่มต้นจากการที่ผู้ฝึกมีพื้นฐานการแสดง กล่าวคือได้เรียนการแสดงมาก่อน หลังจากนั้นจะได้

ผ่านงานการแสดงละครโทรทัศน์ ละครเวที หรือภาพยนตร์มาก่อน และพัฒนาตัวมาเป็นผู้ฝึกนักแสดงในภายหลัง

อีกทั้งผลการศึกษาด้านสถานะของ ผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย สามารถอภิปรายได้ว่า ผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ส่วนใหญ่ เกิดในกรุงเทพมหานคร ซึ่งอาจเป็นธรรมชาติของศาสตร์ทางด้านศิลปะการแสดงที่มีอยู่ในชุมชนเมือง หรืออาจเป็นเพราะเป็นอาชีพที่ยังไม่แพร่หลายมากนักทำให้ถูกจำกัดอยู่เฉพาะในเด็กที่เกิดในสังคมเมืองเป็นหลัก อีกทั้งยังเป็นสมัยนิยมของเด็กเมืองในการเรียนหรือศึกษาศาสตร์ทางด้านศิลปะการแสดง นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา อยู่ในระดับปริญญาตรี สำเร็จการศึกษาในกลุ่มมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งส่วนมากจบการศึกษาจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ รองลงมาคือ คณะนิเทศศาสตร์ และ การศึกษาโดยกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มสาขาการสื่อสารมวลชน ภาพยนตร์ ศิลปะการแสดง รองลงมาคือ กลุ่มสาขาทางการศึกษา ซึ่งนับว่าเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องกับงานด้านศิลปะการแสดงโดยตรง เป็นที่น่าสังเกตที่วงการฝึกนักแสดงของไทยนั้นไม่มีผู้ที่จบการศึกษาด้านนี้โดยตรงแทบทั้งสิ้น ซึ่งสิ่งที่เป็นจุดแข็งของการผลิตบุคลากรเพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานโดยตรง

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ส่วนใหญ่ยึดอาชีพนี้เป็น อาชีพอิสระ มิได้ทำงานประจำให้กับบริษัทภาพยนตร์บริษัทใดเพียงบริษัทหนึ่งเท่านั้น หากแต่สามารถทำงานอิสระให้กับค่ายที่หลากหลาย ซึ่งนับว่าเป็นโอกาสที่ไม่มีการผูกขาดการทำงานของผู้ฝึกนักแสดง และมักมิได้ทำงานฝึกนักแสดงให้กับสายภาพยนตร์เท่านั้น ยังพบว่าผลงานของผู้ฝึกนักแสดงท่าน นำเสนอในรูปแบบของละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์โฆษณา และมีสื่อกวีตือโอ เกมโชว์ สายประกวดนางงาม เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าในการดำรงชีพของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ในไทยมีอาณาเขตที่กว้างและสามารถทำงานได้หลากหลาย อีกทั้งผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย มีอายุเฉลี่ยประมาณ 35 ปี และได้รับเงินเดือนเฉลี่ยประมาณ 100,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป ซึ่งนับว่าเป็นรายได้ที่มั่นคงพอควรในการดำรงชีพในประเทศไทย และอายุของผู้ฝึกนักแสดงบ่งบอกถึงความมั่นคงของชีวิตในช่วงอายุที่ยังน้อย

ลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกการแสดงภาพยนตร์ที่ดีในการทำงานตามทัศนะของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทยในภาพรวมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการเปิดรับสิ่งใหม่ๆ เรียนรู้และพัฒนางานของตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรงกับคุณลักษณะของบรรดาบุคลากรด้านการแสดงตามหลักการของ สดใส พันธุ์โกมล ที่ได้กล่าวไว้ “การแสดง เป็นทักษะที่สอนและถ่ายทอดให้กันได้ ฝึกฝน แก้ไข และพัฒนาได้ และที่สำคัญยิ่งคือเป็นศาสตร์และศิลป์ที่มีจรรยาบรรณอัน

สำคัญในการเชื่อมโยงศิลปะกับความจริง และเชื่อมโยงศาสตร์สากลกับชีวิตของคนไทย” (สดใส พันธุ์โกมล, 2538)

อีกทั้งพฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ ยังกล่าวว่า “การเปิดรับสิ่งใหม่ ย่อมเป็นสิ่งที่นักแสดงพึงจะพิจารณา และให้ความสำคัญในการเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่” (พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ, 2544)

นอกจากนี้ ผลของการศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย ยังพบว่าผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ไทย จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาในการฝึกนักแสดงและการแสดงในประเภทต่างๆ และยังต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงการวิเคราะห์บทบาทและตัวละคร อีกทั้งต้องมีความสามารถในการตีความและจินตนาการ ซึ่งผลคุณสมบัติที่ออกมาจากงานวิจัยนั้น มีความสอดคล้องกับทฤษฎีของนักวิชาการด้านศิลปะการแสดง ได้แก่ สดใส พันธุ์โกมล พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ และพันธุ์เทวนพ เทวกุล กล่าวคือ

สดใส พันธุ์โกมล ระบุถึงการตีความและจินตนาการในศาสตร์การแสดงว่า “ศิลปะการแสดง คือศิลปะที่เกิดขึ้นจากการนำภาพจากประสบการณ์และจินตนาการของมนุษย์มาผูกเป็นเรื่อง และจัดเสนอในรูปแบบของการแสดง โดยมีผู้แสดงเป็นผู้สื่อความหมายและเรื่องราวต่อผู้ชม” (สดใส พันธุ์โกมล, 2538)

“งานศิลปะการแสดงเป็นศิลปะร่วมที่รวมศิลปะหลายแขนงไว้ด้วยกัน ความสำเร็จขึ้นอยู่กับความกลมกลืนของศิลปะทุกแขนง และความร่วมมือร่วมใจของผู้ร่วมงานทุกฝ่าย” (พฤทธิ ศุภเศรษฐศิริ, 2541) ซึ่งสอดคล้องกับผลของทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์ของลักษณะนิสัยของผู้ฝึกนักแสดงอีกด้วย หม่อมหลวงพันธุ์เทวนพ เทวกุล กล่าวถึงการเข้าถึงตัวละครว่า “ศิลปะการแสดงไม่ใช่เป็นแค่การแสดง ที่เป็นการสื่อสารแค่ภายนอก แต่ต้องสะท้อนมาจากจิตวิญญาณด้านในของผู้แสดง ที่ต้องเข้าถึงความเป็นชีวิตของตัวละครนั้นๆ เป็นการสอนให้รู้จักโลกและชีวิต ให้เราได้เห็นเนื้อแท้ของมนุษย์ ทั้งความดีงามและกิเลสด้านใน เสนอให้เห็นสุข เห็นทุกข์ เห็นอารมณ์หลากหลายอันซับซ้อนของมนุษย์ เหมือนเป็นการสอนสัจธรรม สอนการเรียนรู้ชีวิตให้กับผู้แสดงและผู้ชมไปในตัว เวลาที่สอนนักแสดงเราจะให้เขาวางตัวตนของเขาลงเหมือนเป็นความว่าง เป็นการลดอัตตาของตนเพื่อจะได้สวมบทบาทของตัวละครที่เขาเล่นได้สนิท คนที่มีอัตตามาก สลัดความเป็นตัวตนของตนเองไม่ได้ จะไม่สามารถเป็นนักแสดงที่ดีได้ การสอนเรื่องการแสดงนี้สำคัญมาก นักแสดงต้องรู้จักทุกจังหวะก้าวของการเคลื่อนไหว ต้องจดจ่ออยู่กับปัจจุบันขณะ ผมพบว่านักแสดงหลายคนที่สนใจทำสมาธิ เห็นได้ชัดว่าจิตใจเขาจะนิ่งและมีสติ การแสดงของเขาจะพัฒนามากขึ้นกว่าเดิมนั้นจริงๆ” (พันธุ์เทวนพ เทวกุล, 2552)

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาพบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษาและสาขาวิชาของกลุ่มตัวอย่างนั้นไม่มีผลต่อการแสดงทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นเป็นไปในทิศทางเดียวกันค่อนข้างมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ตรงอันได้รับจากกระบวนการผลิตภาพยนตร์ช่วยหล่อหลอมความคิดและทัศนคติให้เกิดลักษณะเฉพาะตัวของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ ตลอดจนกระบวนการทำงานและบทบาทของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์ ที่ทำให้เข้าใจในลักษณะอันพึงประสงค์ในบริบททางสังคมการผลิตภาพยนตร์ไทยถึงความต้องการที่คาดหวังจากผู้ฝึกนักแสดงเองซึ่งมี

บุคลิกลักษณะอันเฉพาะที่อาจแตกต่างไปจากความเชื่อของชาวตะวันตกหรือชาติอื่นๆ ได้ และนอกเหนือไปจากการศึกษาวิจัยในประเด็นบทบาทและทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ฝึกนักแสดงภาพยนตร์แล้ว น่าที่จะได้มีการวิจัยในประเด็นบทบาทและทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของบุคลากรผู้ผลิตงานภาพยนตร์ฝ่ายอื่นต่อไป เพื่อประโยชน์ของผู้มีหน้าที่ผลิตบุคลากรให้ทราบถึงความต้องการและปรากฏการณ์จริงของงานผลิตภาพยนตร์ในยุคปัจจุบันของประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- บรรจง โกศลวัฒน์. (2545). ศิลปะการแสดง ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และละคร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ. (2541). นักแสดง: บทบาทและภาพลักษณ์. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2(1).
- _____. (2544). การศึกษาทัศนคติต่อลักษณะอันพึงประสงค์ของนักแสดงและผู้กำกับการแสดงละครโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พันธุ์เทวนพ เทวกุล. (2552). พัฒนาการแสดงในฉบับหม่อมน้อย. นิตยสารธรรมดา. (1), 2552.
- สดใส พันธุมโกมล. (2538). ศิลปะของการแสดง (ละครสมัยใหม่). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Wikipedia. (2558). รายชื่อภาพยนตร์ไทยที่ทำเงินสูงสุดในประเทศไทย. สืบค้นเมื่อ 28 กันยายน 2558. จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/>.
- _____. (2559). สดใส พันธุมโกมล. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2559. จาก http://th.wikipedia.org/wiki/สดใส_พันธุมโกมล.

แหล่งข้อมูลสืบภาษณ์

- (จิรารัตน์ นพหิรัญ. 2557, พฤศจิกายน). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7.
- (ชยานิชฎ์ จิโรจน์เจริญ. 2558, กรกฎาคม). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน).
- (ณัชชานิชย์ จิรรุ่งโรจน์. 2558, เมษายน). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท..
- (ณัฐชฎา อร่ามทอง. 2559, มีนาคม). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (ดวงพร สนธิพันธ์. 2558, สิงหาคม). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (ธัญญรัตน์ ประดิษฐ์แทน. 2558, มิถุนายน). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่ JSL Global.
- (ปานใจ ศิริสุวรรณ. 2558, สิงหาคม). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่การรถไฟแห่งประเทศไทย.
- (พฤทธิ์ ศุภเศรษฐศิริ. 2558, กันยายน). สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- (ภิญญา จู๋กัมณี. 2559, มีนาคม).
สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (ศรัณย์ธรณ์ ระสินานนท์. 2557, ธันวาคม).
สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์
ที่เทอมินอล 21.
- (สธาศัย พงศ์หิรัญ. 2557, ธันวาคม).
สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (อรพรรณ อาจสมรรถ. 2558, พฤษภาคม).
สัมภาษณ์โดยปรวัน แพทยานนท์
ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.